

Μεγάλες προσωπικότητες του Αγιορείτικου Νεοησυχασμού

/ [Πεμπτουσία](#)

Ένας σπουδαίος εργάτης της νοεράς προσευχής υπήρξε ο ???????? ???????? (+1905). Οι αγρυπνίες του ήταν συχνές και ολονύκτιες και μόνο με το κομποσχοίνι. Ακόμα μεγαλύτερος βιαστής ήταν ο Γέροντας του Ναθαναήλ. Σε συμβουλές του προς μοναχό ησυχάζοντα κατά μόνας, μεταξύ άλλων σπουδαίων, γράφει: «Όταν ενεργήσει η ευχή, έρχονται τα δάκρυα, η χαρά, η κίνησις και ο ανακαινισμός της καρδιάς. Αλλά μη τα έχης διά τίποτε, ούτε να τα καταφρονής, αλλά με απλότητα λέγε «Κύριε Ιησού Χριστέ...» καθότι φωτισμός είναι ο Θεός ... Όταν δε κάθης εις την ευχήν και ο νους σου φεύγει και δεν δύνασαι να κάμης ευχήν, σήκω από το κάθισμα σου και μη λυπηθής πώς δεν δύνασαι να κάμης ευχήν, αλλά μάλιστα να είσαι χαρούμενος. Εάν πάλιν το πονηρόν πνεύμα σε δέση και δεν δύνασαι να κάμης διόλου ευχήν, κάμε άλλην πνευματικήν εργασίαν, και εάν δεν δύνασαι κάμε σωματικήν υπηρεσίαν, και να έχης προσοχήν εις τον εαυτόν σου και να μη συγχύζεσαι ποτέ, πάντοτε χαρούμενος να είσαι και όχι λυπημένος, διότι όλοι οι άγιοι με την πραότητα εβάδισαν. Διάβαζε και εξακολούθησον καθώς σε είπον και θέλει περνά η ημέρα σου χωρίς να την καταλαμβάνης...».

Μεγάλος αγωνιστής υπήρξε και ο Γέροντας του γνωστού παπα Σάββα του Πνευματικού του Μικραγιαννανίτη (+1908) ????? ?????? ? ?????????? (+1864), πού από μικρός ήταν ασκητής στην πατρίδα του την Γεωργία. Στο Άγιον Όρος έζησε στις μονές Ιβήρων και Διονυσίου και στην έρημο. Πολλές σπηλιές έγιναν κατοικία του. Πότιζε τα βράχια με δάκρυα και τηρούσε ακριβή σιωπή. Είχε πολλές δαιμονικές επιθέσεις, οι όποιες όμως τον άφησαν απτόητο. Η προσευχή του θαυματουργούσε. Οι μακρές νηστείες του τον άφηναν ημιθανή. Αγαπούσε πολύ την ησυχία και την αδιάλειπτη προσευχή και με την ευλογία του Πνευματικού, για ένα μεγάλο διάστημα διετέλεσε έγκλειστος. Στα γράματα του χρησιμοποιούσε αλυσίδες ως κρεμαστήρες για τις πολύωρες αγρυπνίες του. Οι επιθανάτιοι λόγοι του ήταν: «Λόξα τω Θεώ! Ήθελα μαρτυρικό θάνατο, αλλά ο Κύριος δεν με αξίωσε. Ήθελα να είμαι κάτι περισσότερο από μαρτύριο, ίσο θέλημα». Μετά την εκταφή του τα

Ο όσιος ????????? ? ?????????? (+1882) από νέος είχε θείες εμπειρίες στην προσευχή του και έτσι αποφάσισε να γίνει μοναχός, διερχόμενος από μεγάλους και πολλούς πειρασμούς. Με τις συμβουλές αγίων Γερόντων και διάφορους ασκητικούς πόνους καλλιέργησε συστηματικά τη νοερά προσευχή. Έζησε για τρία έτη στη μονή Εσφιγμένου και μετά αποσύρθηκε στην βαθύτατη έρημο. Είχε Ιδιαίτερη αγάπη στην Παναγία, όπως κι όλοι οι ησυχαστές. Ο ζήλος του ήταν πάντοτε συνετός. Το

αθωνικό τυπικό διατήρησε σ' όλη του τη ζωή κι όταν βρέθηκε μακριά από το προσφιλές του Άγιον Όρος. Καρπός της νήψεώς του ήταν μία γλυκύτητα πού πάντα είχε, κατά τον αββά Ισαάκ τον Σύρο. Αγαπούσε τη μόνωση, την ησυχία, τη σιωπή και την ευχή κι όταν ήταν μετοχάρης στον κόσμο. Τις αποφάσεις και τις μετακινήσεις του προετοίμαζε με μεγαλύτερη άσκηση και προσευχή. Καταλήγοντας στη μονή Βαρλαάμ δόθηκε όλος στη φίλη του προσευχή. Την απερίσπαστη προσευχή του συνόδευαν πυκνά και θερμά δάκρυα. Η ταπείνωση, η αυτομεμψία, η υπομονή, η ανεξικακία τον στόλιζαν και τον χαρίτωναν. Μονή του περιουσία η αθωνίτικη εικόνα της Παναγίας. Αναχώρησε της παρούσης ζωής προσευχόμενος στη Θεοτόκο.

Ο διάσημος ασκητής του Άθωνα ?????????????? (+1886) ο Καππαδόκης από μικρός κι αυτός αγάπησε εγκάρδια την άσκηση και την προσευχή, όπως και την Υπεραγία Θεοτόκο, η οποία πολύ τον βοήθησε. Στο Άγιον Όρος πρωτοήλθε στη μονή Γρηγορίου. Αργότερα πήγε στη σκήτη των Κουσοκαλυβίων, υπό την έμπειρη διδαχή του συμπατριώτη του πνευματικού Νεοφύτου (+1860), ο οποίος του έδωσε κανόνα να ζει παρά την σπηλιά του οσίου Νήφωνα. Κατόπιν πήγαν στην Κερασιά και καθιέρωσαν συνεχή, πολυετή, αυστηρή νηστεία με παντοτινό αλάδωτο φαγητό. Η σιωπή, η υπακοή, η ασιτία, η ευχή, η ταπείνωση, η αγάπη, τον κοσμούσαν. Για ν' αποφεύγεται η φλυαρία στη συνοδεία του, όταν ήταν όλοι μαζί σε κάποιο διακόνημα, έλεγε δυνατά την ευχή. Η ζωή τους ήταν μια συνεχόμενη Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Η χαρμολύπη τους χαρακτήριζε. Η διακριτική αγάπη του Χατζηγιώργη βοήθησε πολλούς. Φάρμακα είχαν τα θεία μυστήρια. Η αλουσία του, τα βρώμικα και κουρελιασμένα ρούχα του έκρυβαν μία καθαρή καρδιά, πού αγαπούσε τη νήψη. Εκοιμήθη μόλις μετέλαβε των άχραντων μυστηρίων.

Ο μακάριος ????? ?????? ? ????????????? (+1906) έγινε μοναχός στα Μετέωρα, κατόπιν πήγε στο Σινά και μετά στην έρημο του Αγίου Όρους. Κοιμόταν λίγο και στο στασίδι, έτρωγε μια φορά την ημέρα, και λάδι μόνο το Σαββατοκύριακο. Αγαπητοί του τόποι τα σπήλαια των αγίων της μείζονος περιοχής των Καυσοκαλυβίων. Επρόκειτο για ησυχαστή, σιωπηλό, φιλήσυχο, εγκρατή, ταπεινό και φιλομαθή. Μελετητής και μιμητής αγίων, υμνογράφος και συναξαριογράφος. Έγραφε: «Την αγρυπνίαν αγάπα, νηστείαν, δάκρυα, εύχας και ψαλμωδίας, και Γραφών την μελέτην, γενού ταπεινόφρων και γαληνός, και τον τύφον απόρριπτε, μη σε νικήση ο φθόνος και των παθών, ακρασία η ψυχόλεθρος». Ο πόλεμος του πειρασμού νικιόταν με την επίκληση της Παναγίας. Σπάνια εξήρχετο στα τέλη του βίου του του κελλιού του. Έχοντας διαρκή τη μνήμη του θανάτου, τη μνήμη του Θεού, αναχώρησε για το ανεπίστροφο ταξίδι των ουρανών, καθώς έγραφε, προσευχόμενος.

[Συνεχίζεται]